

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 78.641 van 10 februari 1999
in de zaken A. 34.772/X-8029
A. 40.102/X-8030.**

- In zake : I. 1. Etienne HEIRMAN,
 wonende te 9298 WICHELEN,
 Heide 21,
 2. René VAN DER STRAETEN (overleden),
 Rechtsgeding hervat door :
 1. Barbara VAN DER STRAETEN-
 VAN den BROECKE (overleden),
 voorheen wonende te 9298 WICHELEN,
 Heide 17,
 2. Lutgarde VAN DER STRAETEN,
 wonende te 9298 WICHELEN,
 Heide 17

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd
door de Vlaamse Executieve, thans de
Vlaamse regering.

tussenkomen de partij :

Godelieve VAN GEEM,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12.

- II. 1. Etienne HEIRMAN,
 wonende te 9298 WICHELEN,
 Heide 21,
 2. Barbara VAN DER STRAETEN-
 VAN den BROECKE
 (overleden),
 voorheen wonende te 9298 WICHELEN,
 Heide 17

tegen :

1. de gemeente WICHELEN,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd
door de Vlaamse Executieve, thans de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. LACHAERT,
kantoor houdende te 9820 MERELBEKE,
Hundelgemsesteenweg 166, bus 5-6.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Etienne HEIRMAN en René VAN DER STRAETEN op 22 augustus 1986 hebben ingediend om de vernietiging te vragen van het besluit van 12 mei 1986 waarbij de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening aan Godelieve VAN GEEM de vergunning verleent voor het bouwen van een mestvarkensstal op het perceel gelegen Heidestraat 15A te Wichelen en ten kadaster bekend onder Sectie B, nrs. 1460/a en 1463/b; (A 34.772);

Gezien het verzoekschrift dat Etienne HEIRMAN en Barbara VAN DER STRAETEN-VAN den BROECKE op 10 januari 1989 hebben ingediend om de vernietiging te vragen van het besluit van 3 augustus 1988 waarbij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wichelen aan Godelieve VAN GEEM de vergunning verleent ter regularisatie van de bouw van een mestvarkensstal op voormeld perceel; (A 40.102)

Gelet op de beschikking van 24 april 1991 tot voeging van de zaken;

Gelet op het arrest nr. 53.061 van 27 april 1995 waarbij de debatten worden heropend en waarbij beslist wordt dat het annulatieberoep in de zaak A. 34.772 door bemiddeling van de Auditeur-generaal aan Godelieve VAN GEEM ter kennis zal worden gebracht;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 26 juli 1995;

Gelet op de beschikking van 10 augustus 1995 die de tussenkomst van Godelieve VAN GEEM in de zaak A. 34.772 toelaat;

Gezien de toelichtende memorie van de tussenkomen de partij;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de tussenkomen de partij en gezien de laatste memorie van de tussenkomen de partij in de zaak A. 34.772;

Gelet op de beschikking van 24 november 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 januari 1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat F. DE BISSCHOP, die verschijnt voor de verzoekende partijen, van Advocaat P. LACHAERT, die verschijnt voor het Vlaamse Gewest, en van Advocaat T. DEWANDRE die, loco Advocaat M. DENYS verschijnt voor de tussenkomen de partij;

Gehoord Adjunct-auditeur P. BARRA, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 11 december 1997, in zijn eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat ingevolge een nieuwe bouwaanvraag van 27 april 1988 van de tussenkomen de partij de tweede bestreden bouwvergunning van 3 augustus 1988 in de plaats is gekomen van de eerste bestreden bouwvergunning van 12 mei 1986; dat het eerste annulatieberoep zonder voorwerp is geworden; dat hierna alleen het tweede annulatieberoep wordt onderzocht;

Overwegende dat in de tweede zaak de memorie van antwoord te laat werd ingediend; dat verzoekers terecht doen gelden dat de bedoelde memorie om die reden onontvankelijk is en derhalve uit de debatten moet worden geweerd;

Overwegende dat de tussenkomende partij in de laatste memorie opwerpt :

"Beroepster Barbara VAN DER STRAETEN-VAN DEN BROECKE is overleden op 19 september 1997.

Dit werd in het kader van de parallelle procedure inzake de exploitatievergunning, gekend onder G/A 41.862/VII-9285, aan de Raad van State op 6 januari 1998 meegedeeld door beroepers;

Blijkens hetzelfde document woont haar dochter Lutgarde VAN DER STRAETEN, eveneens verzoekende partij in de procedure, niet meer aan de Heide te Wichelen, doch wel te Aalst, Nieuwbeekstraat 126, of m.a.w. op zeer ruime afstand van de inrichting van tussenkomende partij.

Er kan dan ook niet ingezien worden welk actueel belang mevrouw Lutgarde VAN DER STRAETEN nog zou kunnen laten gelden bij de nietigverklaring van de bestreden bouwvergunning(en)";

Overwegende dat Lutgarde VAN DER STRAETEN in de zaak A. 34.772 aanwezig is als rechtsopvolgster van René VAN DER STRAETEN; dat zij niet aanwezig is in de zaak A. 40.102; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat in een vierde middel van het verzoekschrift, wordt aangevoerd dat in de beslissing van 3 augustus 1988 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wichelen de beoordeling van de goede plaatselijke ordening is beperkt tot de vaststelling dat "uit de gegevens van het dossier naar voren treedt dat het stedenbouwkundig evenwicht tussen de erven niet verbroken wordt", daar waar een vroeger koninklijk besluit van 9 oktober 1980 "over zowat dezelfde zaak -300 varkens in plaats van 240 thans- het tegenovergestelde (zegt :) daar de reukhinder (zelfs bij

toepassing van de gebruikelijke exploitatievoorwaarden een 'onopgelost reukhinderprobleem' blijft bestaan -zie artikel 11.10-) een onverantwoorde belasting van de omgeving zou veroorzaken en het woongenot zou schaden, wordt de vergunning geweigerd";

Overwegende dat de tussenkomende partij antwoordt dat, in tegenstelling tot wat in het beroep tot nietigverklaring wordt gesteld, de planologische inpasbaarheid van de constructie is onderzocht aan de hand van de voorschriften van het gewestplan, dat de bouwvergunning verleend door het college van burgemeester en schepenen samengelezen dient te worden met de bouwvergunning die op 12 mei 1986 werd verleend door de minister, dat in vermeld besluit de minister stelt dat "de beslissingen inzake bouwen en uitbaten van hinderlijke bedrijven door afzonderlijke reglementaire bepalingen worden geregeld en een beslissing niet kan steunen op motieven die men niet vermag te verantwoorden", waarmee bedoeld wordt dat de hinderaspecten moeten geëvalueerd worden in het raam van de exploitatievergunningsprocedure, dat het onjuist is te stellen dat de minister daardoor op ongeoorloofde manier zou zijn afgeweken van hetgeen gesteld werd in het koninklijk besluit van 9 oktober 1980, waarbij een eerdere bouw-aanvraag werd afgewezen omwille van gevreesde geurhinder, dat immers vooreerst de Koning geen weigeringsbeslissing kon treffen op grond van motieven van geurhinder, hetgeen overigens terecht in het ministerieel besluit van 12 mei 1986 is gesteld en geen element is van de goede plaatselijke aanleg; dat, voorts, zelfs indien het bestuur bij de beoordeling van de bouw-aanvraag rekening zou kunnen en mogen houden met problemen van geurhinder, de toestand in 1980 fundamenteel verschillend was van deze in 1986; dat de tussenkomende partij in dat verband nog stelt :

"Waar in 1980 varkensbedrijven nog geëxploiteerd werden met eerder elementaire technieken om geurhinder te beheersen, werden vanaf het midden van de jaren '80 zowel het stallenconcept als de samenstelling van het voeder derwijze aangepast dat ook de geurhinder sterk kon worden ingeperkt.

Dit blijkt ook reeds uit de omstandigheid dat zowel het gemeentebestuur als de bestendige deputatie de exploitatievergunning hebben verleend, waarbij deze laatste in het bijzonder stelde 'dat bij het onderzoek ter plaatse werd vastgesteld dat de exploitatie proper en hygiënisch wordt uitgebaat' en dat 'noch reukhinder noch insecten werden waargenomen omdat de hokken regelmatig worden behandeld en gereinigd'.

Tevens werden aan de vergunning de nodige exploitatievoorwaarden verbonden teneinde de hinder voor de buurt maximaal te beperken (zie bijlage 3 bij de vergunning).

Voor het overige herhaalt tussenkomende partij dat het onjuist is dat in de nabijheid geen andere landbouwconstructies zouden aanwezig zijn.

In bijlage bij het verzoek tot tussenkomst heeft tussenkomende partij te dien einde een plan gevoegd waarop duidelijk te zien is dat in dezelfde buurt nog diverse andere landbouwexploitaties aanwezig zijn.

Het gebied was steeds een zuiver landbouwgebied, terwijl pas sedert de vaststelling van het gewestplan in de wijk de residentiële functie is tot stand gekomen";

Overwegende dat de tweede bestreden vergunning verleend door het college van burgemeester en schepenen het volgend advies van de gemachtigde ambtenaar vermeldt :

"GUNSTIG gelet op de bouwaanvraag ingewilligd door het Ministerieel Besluit dd. 12/5/1986. Het betreft een gewijzigde inplanting en uitvoering";

Overwegende dat het besluit van 12 mei 1986 van de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening luidt als volgt :

"(...)

Overwegende dat het voorwerp van onderhavig bouwberoep de oprichting betreft van een mestvarkensstal voor 240 dieren, zijnde een uitbreiding van een bestaand gemengd landbouwbedrijf : dat ter plaatse reeds gelijkaardige activiteiten werden ontplooid (uitbatingsvergunning dd. 12 mei 1971 voor

150 varkens); dat deze tienjarige uitbatingsvergunning inmiddels is vervallen, doch op 24 januari 1986 een hernieuwde exploitatieaanvraag ditmaal voor 120 dieren werd aangevraagd; dat hieromtrent nog geen beslissing bekend is;

Overwegende dat desbetreffende stal 12,82m. bij 20,56m. zou meten en een nokhoogte van 4,50m. zou hebben; dat kwestieuze konstruktie volgens het bij koninklijk besluit van 7 november 1978 vastgesteld gewestplan Dendermonde gesitueerd is in een agrarisch gebied achter een 50m. diepe strook landelijk woongebied langsheen de Heistraat; dat artikel 11 van het koninklijk besluit van 28 december 1972, betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen van toepassing is; dat hieruit volgt dat de agrarische gebieden bestemd zijn voor de landbouw in de ruime zin; dat behoudens bijzondere bepalingen de agrarische gebieden enkel de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen mogen bevatten, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelageenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven; dat gebouwen bestemd voor niet aan de grond gebonden agrarische bedrijven met industrieel karakter of voor intensieve veeteelt, slechts mogen worden opgericht op ten minste 300m van een woongebied of op ten minste 100m. van een woonuitbreidingsgebied tenzij het een woongebied met een landelijk karakter betreft; dat de afstand van 300 en 100m niet geldt in geval van uitbreiding van bestaande bedrijven; dat het hier gaat om de uitbreiding van een bestaand landbouwbedrijf en het nabijgelegen woongebied een landelijk woongebied is; dat derhalve de afstandsregels hier niet gelden; dat niettemin de wet van 29 maart 1962 aan elke vergunningverlenende overheid de verplichting oplegt elke concrete bouwaanvraag te toetsen aan een goede plaatselijke ordening; dat in voorliggend geval, uit de gegevens van het dossier naar voren treedt dat het stedenbouwkundig evenwicht tussen de erven niet wordt verbroken; dat planologisch en stedenbouwkundig-technisch de bouwaanvraag kan worden aanvaard;

Overwegende anderzijds dat volgens de constante rechtspraak van de Raad van State, arresten nr. 14286 van 6 oktober 1970, nr. 14700 van 4 april 1972, (nr. 15208 van 14 maart 1972, nr. 17024 van 20 mei 1975, nr. 17119 van 7 juli 1975, nr. 23534 van 6 oktober 1983) de beslissingen inzake bouwen en uitbaten van hinderlijke bedrijven door afzonderlijke reglementaire bepalingen worden geregeld en een beslissing niet kan steunen op motieven die men niet vermag te verantwoorden;

Overwegende tenslotte dat het Ministerie van Landbouw, Bestuur van de Landbouwstructuren dd. 16 maart 1983 gunstig advies heeft gegeven; dat genoemd advies vooropstelt dat er geen sprake kan

zijn van een agrarisch bedrijf met industrieel karakter; dat het bouwplan bouwtechnisch in orde is en aansluit bij het bestaand gebouwencomplex; dat om al deze redenen het beroep dient ingewilligd te worden";

Overwegende dat de beslissing van 3 augustus 1988 van het college van burgemeester en schepenen tot afgifte van de tweede bestreden bouwvergunning, die uitsluitend verwijst naar de eerste bestreden bouwvergunning verleend bij ministerieel besluit van 12 mei 1986, geacht moet worden door verwijzing de motivering van voormeld ministerieel besluit tot de hare te hebben gemaakt; dat in bedoeld ministerieel besluit, nadat om de erin aangegeven redenen is vastgesteld dat de afstandsregels in casu niet van toepassing zijn, wordt overwogen "dat niettemin de wet van 29 maart 1962 aan elke vergunningverlenende overheid de verplichting oplegt elke concrete bouwaanvraag te toetsen aan een goede plaatselijke ordening (,) dat in voorliggend geval, uit de gegevens van het dossier naar voren treedt dat het stedenbouwkundig evenwicht tussen de erven niet wordt verbroken (,) dat planologisch en stedenbouwkundig-technisch de bouwaanvraag kan worden aanvaard";

Overwegende dat echter niet blijkt welke deze "gegevens van het dossier" zijn; dat artikel 55, § 3, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, dat aan de bevoegde minister een formele motiveringsverplichting oplegt, werd geschonden; dat uit de overweging van het eerste bestreden besluit waarop de tussenkomende partij zich beroept, met name dat "een beslissing niet kan steunen op motieven die men niet vermag te verantwoorden", niet kan worden afgeleid welke dan wel die concrete gegevens zijn; dat overigens de vraag of de geurhinder een gegeven kan zijn bij de beoordeling van de goede aanleg van de plaats, niet aan de orde is; dat uit de bewoordingen van het betrokken besluit immers

niet eens blijkt welke gegevens niet en welke gegevens wel de minister ertoe hebben gebracht de vergunning te verlenen; dat tenslotte het door de tussenkomen de partij aangebrachte kadasterplan en de toestand vóór het gewestplan niet relevant zijn, daar het de Raad van State niet toekomt om in de plaats van de vergunningverlenende overheid te oordelen of de aanvraag voor vergunning in aanmerking kwam;

Overwegende dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 3 augustus 1988 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente WICHELEN waarbij aan Godelieve VAN GEEM de regularisatievergunning wordt verleend voor de bouw van een mestvarkensstal op een perceel gelegen te Wichelen, Heidestraat 15A, kadastraal bekend Sectie B, nrs. 1460/a en 1463/b.

Artikel 2.

Er is geen grond om uitspraak te doen over het beroep gericht tegen het eerste bestreden besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep in de zaak A. 34.772/X-8029, bepaald op achtduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

De kosten van het beroep in de zaak A. 40.102/X-8030, bepaald op achtduizend frank, komen ten laste van de verwerende partijen, elk voor de helft.

De kosten van de tussenkomst in de zaak
A. 34.772/X-8029, bepaald op drieduizend frank, komen
ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzitting, op tien februari 1900 negenennegentig,
door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BAERT,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M. VRINTS.